

■ تحلیل استنادی منابع کتاب‌های درباره حافظ

سودابه نوذری | عباس حری | نجلا حریری | ایزدان منصوریان

چکیده ■

هدف: تعیین پراستفاده‌ترین منابع، پراستنادترین نویسنده، شرح‌های هسته بر دیوان، و قالب‌های منابع مورد استناد در کتاب‌های درباره حافظ روش/رویکرد پژوهش: تحلیل استنادی

یافته‌ها: میانگین استناد به منابع، کمی بیش از ۱۱ مدرک است. با تقسیم منابع به سه دسته دیوان، غیردیوان، و مقاله نتایج حاکی از آن است کتاب بحث در آثار و افکار و احوال حافظ پراستنادترین میان قسم منابع و نیز میان کتاب‌های غیردیوان است. دیوان حافظ براساس نسخه محمد قزوینی و قاسم غنی پراستنادترین کتاب دیوان است و مجموعه مقاله «حافظ شناسی» از سعید نیاز کرمانی پراستنادترین در زمینه مقامه‌هاست. در میان نویسنندگان بهاءالدین خرمشاهی بالاترین میزان استناد را کسب کرده است و پس از او با فاصله زیادی قاسم غنی و عبدالحسین زرین‌کوب، پرویز نائل خانلری، و محمد معین قرار دارند. در پایان جدولی با معرفی عنایون ۳۴ شرح پراستناد ارائه شده است که در صدر آن ۵ شرح حافظنامه (خرمشاهی)، از کوچه زنان (زرین‌کوب)، حافظ شیرین سخن (محمد معین)، شرح سودی (محمد سودی) و آئینه جام (زریاب خوبی) قرار دارند.

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش وضعیت مطلوبی را درباره استناد در کتاب‌های حافظ نشان می‌دهد؛ حدود یک‌سوم (زنیک به ۲۰ درصد) از کتاب‌ها به هیچ منبعی استناد نکرده‌اند. اگر به این میزان، کتاب‌هایی را که فهرست منابع منسجم ندارند و منابع از بخش‌های دیگر کتاب مانند متن، پانویس، و صفحه‌های آغازین کسب شده است اضافه کنیم این میزان به ۴۰ درصد می‌رسد. درواقع تنها ۶۰ درصد کتاب‌های مورد بررسی فهرست منابع دارند. شاید نتایج انجام چنین پژوهشی درباره سایر موضوع‌ها در زمینه متون فارسی نیز، خیلی متفاوت نباشد. به حال لزوم پرداختن به این مسئله، یعنی عدم استفاده از آثار گذشتگان هنگام تدوین يك اثر، بسیار حس می‌شود.

کلیدواژه‌ها

تحلیل استنادی، کتاب‌های درباره حافظ، حافظ، حافظ‌پژوهی

تحلیل استنادی منابع کتاب‌هادر باره حافظ

سودابه نوذری | عباس حری | نجلاء حریری | ایزدان منصوریان

دربافت: ۱۳۹۱/۱/۲۰ پذیرش: ۱۳۹۱/۳/۹

مقدمه

کتاب دیوان خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی از آثاری است که بارها دستمایه نویسنده‌گان در حوزه ادبیات فارسی و حتی غیر فارسی قرار گرفته است. کارنامه نشر سال ۱۳۸۹ نشان می‌دهد از ۶۴,۶۱۳ عنوان کتاب به چاپ رسیده در این سال، ۸۷۴۰ عنوان مربوط به ادبیات و از این تعداد، ۱۷۸ عنوان، به طریقی درباره حافظ است. این ۱۷۸ عنوان در ۶۱۷,۶۵۰ نسخه (شمارگان) منتشر شده‌اند. انواع این کتاب‌ها شامل فالنامه، دیوان و گزیده غزل‌ها ۱۱۸ عنوان (۶۶ درصد) و کتاب‌های مربوط به شرح‌ها، زندگی و اندیشه حافظ، تاریخ، بررسی‌های تطبیقی و غیره ۶۰ عنوان (۳۳ درصد) است (حافظ پژوهی: دفتر چهاردهم، ۱۳۹۰، ص ۱۰۴).

این آمار، میزان اهمیت و توجه به دیوان حافظ را در نوشته‌های نویسنده‌گان ایرانی و غیر ایرانی نشان می‌دهد. به قول بهادر باقری در کتاب فرهنگ شرح‌های حافظ، هر رهگذری در خور ذوق و در ک خویش، از نفحات سحرانگیز آن معانی و دریافت‌های ویژه ارائه کرده است: «... گاهی به هیئت پیشنهادی در میان دیگر احتمالات و گاه به گمان ارائه تفسیر درست و به حقی که این است و جز این نیست... به جرأت می‌توان گفت که هیچ‌کدام از قله‌های بشکوه شعرپارسی، با این همه اقبال و عشق و گونه‌گون خوانی و گونه‌گون پنداشی ستیغ پیمایان روبرو نشده...»، اما وی از روشنمند نبودن و عدم استفاده از دیگر نظرگاه‌ها در این

شرح‌ها گله می‌کند و این عدم استفاده را محرومیت می‌داند: «بی‌شک شرح شعر حافظ کار یک نفر نیست چرا که هر کس از پنجه‌ره محدود خویش بدان چشم‌انداز دلربا و روح‌نواز می‌نگرد و محرومیت از فیض دیگر نظرگاه‌ها، دایره دید شارح را تنگ و تنگ‌تر می‌کند و یک دریچه آسمان، تمام آسمان نیست... دردا که فقدان روشنمندی دامن بسیاری از شرح‌هارا گرفته است» (باقری، ۱۳۸۷، ص ۲۰ و ۲۱).

چگونه می‌توان درباره حافظ نوشت و آثار دیگران را مطالعه نکرد، از تلاش‌های آنها یاد نکرد، و یا بی‌اطلاع بود. حافظ خود از پیشکشوتان به حق این روشنمندی است. خرمشاهی حافظ را در این زمینه یکه‌تاز می‌داند و می‌گوید: «گذشته از جنبه هنری، حافظ از نظر تاریخ ادبی موقعیت منحصر به‌فردی در تاریخ شعر و زبان فارسی دارد، او بیشترین تأثیر را از شعر و ادب فارسی (و عربی) پیش از خود برده است، و بیشترین تأثیر را در شعر و ادب پس از خود به‌جای گذشته است؛ و این حکم را فقط در باب او می‌توان کرد، نه حتی بزرگان دیگری چون مولوی و سعدی. چنانچه به قول گردآورنده دیوانش (ستّاً معروف به محمد گلن‌دام)، گویی شغل شاغل حافظ «تحصیل قوانین ادب و تجسس دواوین عرب و عجم» بوده است. کمتر دیوانی از شعر پیش از حافظ هست که به‌اصطلاح سرش به تنش بیارزد و حافظ از آن به‌نحوی اثر نبرده باشد یا به‌نحوی اخذ و اقتباس معنی و مضمونی نکرده باشد، از آغاز شعر فارسی یعنی رودکی گرفته تا معاصرانش چون خواجه و سلمان و عیید زakanی و دیگران» (خرمشاهی، ۱۳۷۳، ص ۲۳۹). هنگام تدوین هر اثر، استناد به آثار پیشینیان اصلی بدیهی است. «...اثری می‌تواند با اقبال جامعه علمی روپروردشود که در رعایت این اصل در آن دقت و اهتمام لازم صورت گرفته، به‌نحوی که مطالب استناد شده استوار، گویا، و صریح باشد. صاحب‌نظران در این زمینه که تدوین هر اثر علمی برپایه آثار پیشین صورت می‌پذیرد اتفاق نظر دارند و تصریح این نکته را که مطالب ارائه شده در نگارش‌ها بر چه اندیشه‌ها و دستاوردهایی مبتنی بوده است، لازمه پیروی از موازین اخلاق علمی می‌دانند ... از علامه قزوینی روایت می‌کنند که وقتی پس از انتشار کتاب چهار مقاله نظامی عروضی -با همه دقیقی که در تصحیح آن به عمل آورده بود- یکی از خوانندگان کتاب، غلط‌نامه‌ای برای آن ترتیب داده و برایش می‌فرستد، از مشاهده آن چنان متأثر می‌شود که عهد می‌کند از آن پس اگر بخواهد «قل هو الله احد» هم بنویسد باید قرآن را باز کند و از روی آن به نقل پردازد» (حقیقی، ۱۳۸۱، ص ۲۱۶ به نقل از تقی‌زاده، ۱۳۷۸، ص ۱۴۶).

سه دلیل عمدۀ برای استناد به منابع اطلاعاتی وجود دارد: حفظ و رعایت حقوق صاحبان آثار، هدایت خوانندگان به منبع اصلی اطلاعات استناد شده به‌منظور دسترسی و تکمیل اطلاعات مورد نیاز، و اعتبار بخشیدن و تضمین صحّت اطلاعات ارائه شده. در

مطالعه استنادی، رابطه میان مدرک استناددهنده و مدرک مورد استناد بررسی می‌شود و هرگاه بکوشیم قواعدی را که بر این رابطه حاکم است کشف کنیم به تحلیل استنادی دست زده‌ایم (حری، ۱۳۶۲، ص ۱۲).

هدف این پژوهش، سنجش این روشنمندی است تا وضعیت استفاده از منابع را در کتاب‌هایی که بر دیوان حافظ به نگارش درآمده است، مشخص کند. در کنار این هدف اصلی، شرح‌های هسته بر دیوان را نمایان سازد؛ پراستفاده‌ترین منابع در کتاب‌های حافظ را مشخص و پراستنادترین نویسنده در کتاب‌های حافظ را تعیین کند؛ و قالب‌های منابع مورد استناد را تعیین نماید.

تاکنون پژوهش‌های اندکی در زمینه حافظ انجام شده است. نخستین مقاله «رونق بازار حافظ‌شناسی»، خرمشاهی (۱۳۶۳) و نخستین کتاب، کتاب‌شناسی حافظ (۱۳۶۷، ویرایش دوم، ۱۳۸۱)، تألیف نیکنام است. این کتاب‌شناسی، تقسیم زبانی دارد و منابع را براساس موضوع و انواع قالب دسته‌بندی کرده است. کتاب‌شناسی بعدی، حافظ‌پژوهان و حافظ‌پژوهی، رادر (۱۳۶۸) چندزبانه بوده و در بردارنده ۵۸۴ اثر تحقیقی در زمینه حافظ است (خرمشاهی، ۱۳۷۳، ص ۲۴۶-۲۴۷). همچنین نزدیک به یکصد صفحه از کتاب حافظ خرمشاهی (۱۳۷۳) به معرفی توصیفی منابع درباره حافظ اعم از کتاب‌های مرجع، تصحیح‌ها، شرح‌ها و... پرداخته است. باقی (۱۳۸۷) در کتاب فرهنگ شرح‌های حافظ تمام شرح‌های شعر حافظ اعم از شرح یک بیت تا شرح کل دیوان و همچنین نقدهای آنها را معرفی و نقد کرده است. در این کتاب حدود ۶۰ کتاب و ۲۰۰ مقاله معرفی و نقد شده است. حسن‌لی (۱۳۸۸) در راهنمای موضوعی حافظ‌شناسی، فهرست ریز موضوعی ۲۳۰ کتاب در پیوند با حافظ تا پایان سال ۱۳۸۰ را آورده است. همچنین وی، در دو کتاب دفتر گل و نسرین (۱۳۸۹) و آینه‌ی مهرآین (۱۳۹۰)، به شناسایی و معرفی چکیله ۱۰۰۰ مقاله درباره حافظ پرداخته است.

در زمینه تحلیل استنادی، نگاهی به یافته‌های مقاله «مروری بر منابع تحلیل استنادی در ایران» (نوکاریزی و اسدالهی، ۱۳۸۹، ص ۳۷۳) حاکی از آن است پژوهش‌هایی که به منابع موجود در کتاب‌ها پرداخته باشند بسیار نادر است. موسوی (۱۳۶۶) به تحلیل استنادی مقاله‌های سرگذشت‌نامه‌ای در سه جلد فهرست مقالات فارسی ایرج افشار پرداخته و نتایج نشان می‌دهد شرح حال نویسان، به کتاب به میزان ۹۵ درصد بیش از مقاله توجه دارند. نتایج پایان‌نامه قطبی (۱۳۷۶)، که به استنادهای ۱۴۰ مدخل مشابه دانشنامه ایران و اسلام، دایرةالمعارف بزرگ اسلامی، و دایرةالمعارف تشیع از جنبه‌های گوناگون پرداخته، مبین آن است که وفیات‌الاعیان ابن خلکان پرسامندترین منبع و استناد به کتاب، متداول‌تر از سایر اشکال کتاب‌شناسختی است. ریبع‌زاده (۱۳۷۸) به وضعیت استناد در مدخل‌های اعلام جغرافیایی

لغت‌نامه دهخدا پرداخته و نتیجه گرفته است بیش از ۹۹/۵ درصد استنادها به کتاب و کتاب فرهنگ جغرافیایی ایران تأثیف حسینعلی رزم‌آرا پرسامدترین منبع مورد استفاده است. نتایج پایان‌نامه آژیده (۱۳۷۸) با عنوان «تحلیل استنادی مأخذ پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه تهران (۱۳۷۰-۷۶)»، نشان می‌دهد در همه پایان‌نامه‌ها استناد به کتاب نسبت به سایر منابع بیشتر است و عبدالحسین زرین‌کوب با ۹۴ بار فراوانی پر استنادترین مؤلف در این پژوهش است. شفیعی (۱۳۷۹) با بررسی ۵۵ پایان‌نامه رشته زبان و ادبیات عرب دانشکده ادبیات دانشگاه تهران از ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۸ بیان می‌کند استناد به کتاب با ۹۸ درصد، بالاترین میزان استناد است.

روش پژوهش

روش این پژوهش تحلیل استنادی است و تلاش شده با کمک این روش، پر استنادترین منابع، شرح‌ها، نویسنده‌ها و قالب‌های منابع تعیین شوند. انواع کتاب‌هایی که پس از تدوین دیوان حافظ به رشته تحریر در آمده‌اند دو دسته کلی را تشکیل می‌دهند:

- (۱) کتاب‌هایی که شامل اشعار حافظ یا گزیده اشعار با هدفی خاص هستند مانند: چاپ دیوان یا گزیده‌ای از آن، تصحیح دیوان، ترجمه اشعار به زبان‌های دیگر یا تهیه فالنامه‌ها؛ و
  - (۲) کتاب‌هایی که به نوعی به اشعار حافظ پرداخته‌اند مانند: شرح‌ها، واژه‌نامه‌ها، کتاب‌های درباره زندگی و اندیشه حافظ و تاریخ عصر حافظ، و کتاب‌هایی با موضوع بررسی‌های تطبیقی اشعار حافظ با اشعار پیشینیان، هم‌عصران، و آیندگان او.
- به طور منطقی کتاب‌های دسته اول فاقد منابع هستند. بنابراین پژوهشگر در بانک اطلاعات کتابشناسی ملی ایران (رسا) تنها کتاب‌های دسته دوم را با درج کلیدواژه‌های نقد و تفسیر و تاریخ و واژه‌نامه‌ها در فیلد موضوع این بانک، بدون درنظر گرفتن محدودیت تاریخی منابع، جست‌وجو کرد. با حذف تکراری‌ها و نیز برخی از آنها که با وجود درج در بانک اطلاعات کتابشناسی ملی ایران (رسا) یافت نشدند^۵، تعداد ۲۸۵ کتاب به دست آمد. هر یک از منابع مورد استفاده این کتاب‌ها در فیش‌هایی جداگانه درج شد و پس از دسته‌بندی آنها براساس نویسنده، عنوان، قالب، و... مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.
- موارد زیر برای تبیین هر چه بیشتر شیوه انجام و نیز طرح برخی مشکلات حین پژوهش مطرح می‌شود:

- علیرغم تمایل پژوهشگر به بررسی منابع مورد استناد در مقاله‌های درباره حافظ و درنظر داشتن این مهم که مقاله‌ها نسبت به کتاب‌ها جنبه علمی بیشتری دارند و احتمال استفاده از منابع در آنها به میزان زیادی بالاتر است، به سبب محدودیت زمانی و نیز حجم

۵. یکی از دلایل نبود این کتاب‌هادر مخازن کتابخانه ملی، کتاب‌هایی بود که فیضا دریافت کرده‌اند، اما با نکاش و پرس و جو از نشر از انتشار نشده‌اند.

بالای مقاله‌های تدوین شده در این زمینه، استنادهای موجود در این مقاله‌ها بررسی نشد. انجام این مهم، یعنی بررسی استنادهای موجود در مقاله‌ها، در آینده نزدیک انجام خواهد شد.
- پژوهشگر، تنها منابعی را در این کتاب‌ها بررسی کرده است که موضوع آنها حافظ است.

- به سبب عدم درج تاریخ انتشار منابع در برخی کتاب‌ها و وجود ویرایش‌های بی‌درپی طی سال‌ها، اخذ تاریخ انتشار صحیح آنها میسر نشد و درنتیجه، امکان تجزیه و تحلیل تاریخی منابع فراهم نیامد.

- به سبب نداشتن فهرست منسجم منابع در برخی کتاب‌ها، همه صفحات یک‌به‌یک، برای به دست آوردن منابع مورد استناد نویسنده مورد بررسی قرار گرفت. بنابراین، برخی منابع مورد استفاده از بخش‌های دیگر کتاب مانند متن، پانویس، و صفحه‌های آغازین کتاب به دست آمد.

- به منظور غلبه بر مشکل نقص اطلاعات کتابشناختی منابع که گاه تنها، به عنوان منبع اشاره شده بود، اطلاعات کتابشناختی هر استناد، با اطلاعات موجود در بانک رسا تطبیق یافت و اصلاح شد.

- به دلیل عدم یک‌دستی در ارجاع به برخی مقاله‌ها (گاه به خود مقاله ارجاع داده شده بود و گاه به عنوان مجموعه مقاله‌ای که مقاله در آن درج شده بود)، پژوهشگر تصمیم گرفت ارجاع به مقاله‌های موجود در مجموعه مقاله را در قالب مجموعه مقاله محاسبه کند.

- تفکیک و دسته‌بندی همه کتاب‌ها به علت محدودیت زمانی برای بررسی تک‌تک آنها مشکل بود. بنابراین، پژوهشگر تصمیم گرفت در مرحله تنظیم جدول‌ها فقط دو دسته‌بندی کلی را مبنای کار قرار دهد: کتاب‌های دیوان (شامل دیوان یا گزیده دیوان، تصحیح دیوان، ترجمه اشعار به زبان‌های دیگر، و فالنامه‌ها) و کتاب‌های غیردیوان (شامل شرح‌ها، واژه‌نامه‌ها، کتاب‌هایی درباره زندگی و اندیشه حافظ، تاریخ عصر حافظ، و بررسی‌های تطبیقی). در مرحله تجزیه و تحلیل یافته‌ها، دسته‌بندی جزئی‌تری درباره کتاب‌های با میزان استناد بالا انجام شد.

- در این پژوهش، ارجاع‌های مکرر به یک منبع در یک کتاب، تنها یک بار محاسبه شده است.

یافته‌ها

جدول ۱ وضعیت کلی استناد به منابع در کتاب‌های مورد بررسی را نشان می‌دهد.

درصد	فرآوند	وضعیت کتاب‌های لحاظ استناد
۶۰/۰	۱۷۱	دارای فهرست منابع
۱۹/۶	۵۶	فاقد منبع
۲۰/۴	۵۸	از متن، پانویس، صفحه‌های آغازین
۱۰۰/۰	۲۸۵	جمع کتاب‌های مورد بررسی
	۳۰۵	جمع منابع مورد استناد
	۳۱۴۴	جمع کل استنادها

جدول ۱

گزارش از وضعیت منابع
و تعداد استنادها

داده‌ها نشان می‌دهد، از ۲۸۵ کتاب مورد بررسی با موضوع نقد، تفسیر و تاریخ، تعداد ۱۷۱ کتاب (۶۰ درصد) دارای فهرست منابع مشخص هستند؛ نزدیک به ۲۰ درصد (۵۶ کتاب) به هیچ منبعی استناد نکرده‌اند؛ و میزان کتاب‌هایی که فاقد فهرست بوده و منابع از بخش‌های دیگر کتاب، مانند متن، پانویس، و صفحه‌های آغازین کسب شده است، حدود ۲۰ درصد بوده است. همچنین در ۲۸۵ کتاب مورد بررسی، به ۳۰۵ منبع، ۳۱۴۴ بار استناد شده است. بر این اساس میانگین استناد به منابع در این کتاب‌ها، کمی بیش از ۱۱ مدرک است.

داده‌های جدول ۲، تعیین وضعیت منابع مورد استناد در مأخذ کتاب‌های درباره حافظ را نشان می‌دهد.^۶ بالاترین میزان استناد، ۱۲۷ بار (۴۰٪) به یک منبع، کتاب بحث در آثار و افکار و احوال حافظ از قاسم غنی است؛ و در ردیف دوم و با فاصله زیادی، ۸۵ بار (۲/۷۰ درصد) به یک منبع، کتاب حافظنامه بهاءالدین خرمشاهی قرار دارد. در ردیف بعدی این میزان با استناد به دو منبع، از کوچه رنداز از عبدالحسین زرین‌کوب و دیوان حافظ براساس نسخه محمد قزوینی و قاسم غنی، جمعاً به ۱۵۰ بار (۴/۷۷ درصد) رسیده است. در ردیف‌های پایین‌تر با فاصله‌های کمی، ۷۱ بار (۲/۲۶ درصد) حافظ شیرین سخن از محمد معین؛ ۶۹ بار (۲/۱۹ درصد) شرح سودی بر حافظ از محمد سودی؛ ۶۴ بار (۴/۲۰ درصد) دیوان حافظ به تصحیح و توضیح پرویز ناتل خانلری؛ ۶۳ بار (۲ درصد) فرهنگ اشعار حافظ

۶. به سبب طولانی شدن جدول‌ها،
عنوان‌های منابعی که زیر ۲۰ بار به آنها
استناد شده است، نیامده است.

از احمدعلی رجایی بخارایی؛ ۵۹ بار (۱/۸۸ درصد) مکتب حافظ از منوچهر مرتضوی؛ ۵۲ بار (۱/۶۵ درصد) دیوان حافظ (سفینه غزل) از ابوالقاسم انجوی شیرازی؛ و ۵۰ بار (۱/۵۹ درصد) مجموعه مقاله حافظشناسی از نیاز کرمانی هریک به ۱ منبع، قرار دارند. به این ۱۱ منبع، بالای ۵۰ بار، جمعاً ۷۹۰ بار (۲۵/۱۳ درصد) استناد شده است. گروه بعدی (۲۹ منبع) منابعی استناد که بالای ۳۰ بار، جمعاً ۱۴۴۶ بار (حدود ۴۶ درصد) به آنها استناد شده است. در ردیف‌های میان ۳۰ بار و ۵۰ بار استناد، ذهن و زیان از بهاء الدین خرمشاهی، آئینه‌ی جام از عباس زریاب خویی، و بانگ جرس از عبدالعالی پرتو با اختلاف بسیار ناچیزی، به ترتیب با ۴۸ (۱/۵۳ درصد)، ۴۷ (۱/۴۹ درصد) و ۴۶ بار استناد (۱/۴۶ درصد) قرار دارند. گروه بعدی، ۴۸ منابعی استناد که به هر یک از آنها ۲۰ بار و بالاتر استناد شده است و نشان می‌دهد به ۴۱ منبع جمعاً ۱۷۳۶ بار (۲۲/۵۵ درصد) استناد شده است. همچنین در میان ۲۰ بار و ۳۰ بار استناد، دیوان حافظ قدسی به تصحیح محمد قدسی و حافظ خلیل خطیب رهبر، به طور مساوی جمعاً ۵۸ بار (۱/۸۴ درصد) و کتاب‌های حافظ تشریح از عبدالحسین هژیر، حافظ جاوید از هاشم جاوید، و کلک خیال‌انگیز از پرویز اهور جمعاً ۷۵ (۲۳/۳۹ درصد) بار استناد شده است.

ردیف	عنوان کتاب	استناد	تعداد منابع	جمع	درصد
۱	بحث در احوال	۱۲۷	۱	۱۲۷	۴/۰
۲	حافظنامه	۸۵	۱	۸۵	۲/۷
۳	از کوچه زندان- دیوان حافظ	۷۵	۲	۱۵۰	۴/۸
۴	حافظ شیرین سخن	۷۱	۱	۷۱	۲/۳
۵	شرح سودی	۶۹	۱	۶۹	۲/۲
۶	دیوان خانلری	۶۴	۱	۶۴	۲/۰
۷	فرهنگ اشعار حافظ	۶۳	۱	۶۳	۲/۰
۸	مکتب حافظ	۵۹	۱	۵۹	۱/۹
۹	دیوان انجو	۵۲	۱	۵۲	۱/۷
۱۰	حافظ‌شناسی نیاز	۵۰	۱	۵۰	۱/۶
	استنادهای بالای ۵۰ بار	۷۱۵	۱۱	۷۹۰	۲۳/۵

جدول ۲

وضعیت عنوان‌های منابع
تا بالای ۲۰ بار استناد

ردیف	عنوان کتاب	استناد	تعداد منابع	جمع	درصد
۱۲	ذهن و زبان	۴۸	۱	۴۸	۱/۵۳
۱۳	آئینه‌ی جام	۴۷	۱	۴۷	۱/۴۹
۱۴	بانگ جرس	۴۶	۱	۴۶	۱/۴۶
۱۵	حافظ و موسیقی	۴۰	۱	۴۰	۱/۲۷
۱۶	تماشاگه راز	۳۹	۱	۳۹	۱/۲۴
۱۷	نقشی از حافظ - یادداشت‌های غنی - حافظ هومن - مقالاتی درباره	۳۷	۴	۱۴۸	۴/۷۱
۱۸	شرح غزل‌ها	۳۵	۱	۳۵	۱/۱۱
۱۹	حافظ خراباتی - گلگشت - لطیفه غبیبی	۳۳	۳	۹۹	۳/۱۵
۲۰	واژه‌های	۳۲	۱	۳۲	۱/۰۲
۲۱	در جست‌وجوی - حافظ پیمان	۳۱	۲	۶۲	۱/۹۷
۲۲	حافظ خرمشاھی - حافظ نائینی	۳۰	۲	۶۰	۱/۹۱
استنادهای بالای ۳۰ بار					
۲۴	دیوان قدسی - دیوان خطیب	۲۹	۲	۵۸	۱/۸۴
۲۵	حافظ تشریح - حافظ جاوید - کلک خیل	۲۵	۳	۷۵	۲/۳۹
۲۶	چهارده روایت - شرح لاهوری	۲۴	۲	۴۸	۱/۵۳
۲۷	حافظ شناسی بامداد	۲۳	۱	۲۳	۰/۷۳
۲۸	حافظ قزوینی - عرفان و رندی - واژه‌نامه غزل‌های	۲۲	۳	۶۶	۲/۱۰
۲۹	حافظیکتایی	۲۰	۱	۲۰	۰/۶۴
۳۰	استنادهای بالای ۲۰ بار	۱۲۷۶	۴۱	۱۷۳۰	۵۵/۲۲

ادامه جدول ۲

وضعیت عنوانین منابع
تا بالای ۲۰ بار استناد

جدول ۳، (توزیع فراوانی استناد به انواع منابع) نشان می‌دهد در کتاب‌های حافظ فقط از دو نوع قالب اطلاعات (کتاب و مقاله) استفاده شده است. وضعیت استناد به انواع منابع به تفکیک کتاب‌های غیردیوان و دیوان نیز حاکی از آن است که بیشترین استناد به کتاب‌های غیردیوان بوده و به ۲۰۱ عنوان از این نوع کتاب، ۲۲۸۰ بار (۷۲/۵ درصد) استناد شده است. استناد به ۷۸ دیوان، تعداد ۶۴۷ بار (نزدیک به ۲۱ درصد) استناد شده است. استناد به مقاله تنها نزدیک به ۷ بوده و به ۲۶ مقاله ۱۶۷ بار (بیش از ۵ درصد) استناد شده است. همچنین در این جدول پراستنادترین کتاب، مقاله و دیوان مشخص شده است.

نوع منابع	تعداد	جمع استنادها	درصد	بالاترین استناد به یک منبع
کتاب‌های غیردیوان	۲۰۱	۲۲۸۰	۷۲/۵	بحث در آثار و احوال... (۱۲۷ بار)
کتاب‌های دیوان	۷۸	۶۴۷	۲۰/۶	دیوان قزوینی- غنی (۷۵ بار)
کل کتاب‌ها	۲۷۹	۲۹۲۷	۹۳/۱	بحث در آثار و احوال... (۱۲۷ بار)
مقاله	۲۶	۲۱۷	۶/۹	حافظ شناخت (۴۹ بار)
کل منابع	۳۰۵	۳۱۴۴	---	

جدول ۳

توزیع فراوانی
استناد به انواع منابع

در جدول‌های ۴ تا ۶، وضعیت استناد به منابع به تفکیک دیوان، غیردیوان، و مقاله آمده است.

جدول ۴ نشان می‌دهد کتاب بحث در آثار و افکار و احوال حافظ با ۱۲۷ بار (۵/۵۷ درصد)، بالاترین میزان و پس از آن با اختلاف زیادی به ترتیب حافظنامه با ۸۵ بار (۳/۷۳ درصد)، از کوچه زنان با ۷۵ بار (۳/۲۹ درصد)، حافظ شیرین سخن با ۷۱ بار (بیش از ۳ درصد)، شرح سودی بر حافظ با ۶۹ بار (۳ درصد)، فرهنگ اشعار حافظ با ۶۳ بار (نزدیک به ۳ درصد)، مکتب حافظ از منوچهر مرتضوی ۵۹ بار (بیش از ۲/۵ درصد)، هر یک با استناد به ۱ منبع، قرار دارند. همچنین این جدول نشان می‌دهد که نزدیک به ۲۴ درصد استنادها مربوط به ۷ کتاب است که به هر یک از آنها، نزدیک به ۶۰ تا ۱۲۷ بار استناد شده است.

درصد	جمع استناد	تعداد کتاب	استناد	عنوان کتاب
۵/۵۷	۱۲۷	۱	۱۲۷	بحث در احوال
۲/۷۳	۸۵	۱	۸۵	حافظنامه
۳/۲۹	۷۵	۱	۷۵	از کوچه زندان
۳/۱۱	۷۱	۱	۷۱	حافظ شیرین سخن
۳/۰۳	۶۹	۱	۶۹	شرح سودی
۲/۷۶	۶۳	۱	۶۳	فرهنگ اشعار حافظ
۲/۵۹	۵۹	۱	۵۹	مکتب حافظ
۲۲/۵۷	۵۴۹	۷	۵۴۹	استنادهای بالای ۵۰
۲/۰۶	۴۷	۱	۴۷	آئینه‌ی جام
۲/۰۲	۴۶	۱	۴۶	بانگ جرس
۱/۷۵	۴۰	۱	۴۰	حافظ و موسیقی
۱/۷۱	۳۹	۱	۳۹	تماشاگه راز
۲/۲۵	۷۴	۲	۳۷	نقشی از حافظ - یادداشت‌های غنی
۱/۵۴	۳۵	۱	۳۵	شرح غزل‌ها
۲/۳۴	۹۹	۳	۳۳	حافظ خراباتی - گلگشت - لطیفه غیبی
۱/۴۰	۳۲	۱	۳۲	فرهنگ واژه‌های حافظ
۱/۳۶	۳۱	۱	۳۱	در جست‌وجوی حافظ

جدول ۴

استناد به کتاب‌های غیردیوان
(تا بالای ۱۰ بار استناد)

عنوان کتاب	استناد	تعداد کتاب	جمع استناد	درصد
حافظ خرمشاھی	۳۰	۱	۳۰	۱/۳۳
استنادهای بالای ۳۰	۹۶۷	۲۱	۱۰۷۰	۴۶/۹۳
حافظ تشریح- کلک خیال انگیز	۲۵	۲	۵۰	۲/۱۹
چهارده روایت- شرح لاهوری	۲۴	۲	۴۸	۲/۱۱
حافظ شناسی بامداد	۴۳	۱	۳۳	۱/۰۱
عرفان و رندی- واژه‌نامه غزل‌های	۲۲	۲	۴۴	۱/۹۳
استنادهای بالای ۲۰	۱۰۶۱	۲۸	۱۲۳۵	۵۶/۱۷
حافظ شناخت- عرفان حافظ- کاخ ابداع- ماجراجوی پایان	۱۹	۴	۷۶	۳/۲۳
حافظ از دیدگاه قزوینی- حافظ چه می‌گوید- سیر اختزان در	۱۸	۳	۵۴	۲/۲۷
در کوی دوست	۱۶	۱	۱۶	۰/۷۰
مقام حافظ	۱۵	۱	۱۵	۰/۶۶
بدرالشرح- درس حافظ	۱۴	۲	۲۸	۱/۲۳
مفهوم رندی در- یک قصه بیش- جمع پریشان	۱۳	۳	۳۹	۱/۷۱
کتابشناسی حافظ	۱۲	۵	۶۰	۲/۶۳
حافظ تا کهکشان- تجلی اسطوره- حافظ اندیشه-	۱۱	۵	۵۵	۲/۴۱
حافظ عارف- سه رساله در- عقاید و افکار- گمشده	۱۰	۶	۶۰	۲/۶۳
لب دریا- حافظ حافظه- حافظ پژوهان	۱۱۸۹	۵۸	۱۶۳۸	۷۱/۸۴
استنادهای بالای ۱۰				

ادامه جدول ۴

استناد به کتاب‌های غیردیوان
(نابالای ۱۰ بار استناد)

برای تعیین میزان استناد به شرح‌های حافظ، کتاب‌های غیر دیوانی که بر اساس دو کتاب فرهنگ شرح‌های حافظ و کتابشناسی حافظ و نیز بانک کتابشناسی رسا شرح تشخیص داده شد، در جدول ۵ آمده است.

درصد	جمع استناد	تعداد کتاب	استناد	عنوان کتاب
۶/۹	۸۵	۱	۸۵	حافظ‌نامه
۶/۱	۷۵	۱	۷۵	از کوچه زندان
۵/۸	۷۱	۱	۷۱	حافظ‌شیرین سخن
۵/۶	۶۹	۱	۶۹	شرح سودی
۴۴/۶	۵۴۹	۴	۵۴۹	استنادهای بالای ۵۰ بار
۳/۸	۴۷	۱	۴۷	آئینه‌ی جام
۳/۷	۴۶	۱	۴۶	بانگ‌جرس
۳/۲	۴۰	۱	۴۰	حافظ و موسیقی
۶/۰	۷۴	۲	۳۷	نقشی از حافظ - یادداشت‌های غنی
۲/۸	۳۵	۱	۳۵	شرح غزل‌ها هروی
N/۰	۹۹	۳	۳۳	حافظ‌خراباتی-گلگشت-لطیفه‌غیبی
۲/۵	۳۱	۱	۳۱	در جست‌وجوی حافظ

جدول ۵

توزیع فراوانی استناد به
شرح‌های دیوان حافظ

عنوان کتاب	استناد	تعداد کتاب	جمع استناد	درصد
استنادهای بالای ۳۰ بار	۲۶۹	۱۰	۳۷۲	۳۰/۲
حافظ تشریح-کلک خیال انگیز	۲۵	۲	۵۰	۴/۱
شرح لاهوری	۲۴	۱	۲۴	۱/۹
استنادهای بالای ۲۰ بار	۴۹	۳	۷۴	۶/۰
ماجرای بیان ناپذیر حافظ	۱۹	۱	۱۹	۱/۵
حافظ از دیدگاه قزوینی - سیر اختنان در دیوان	۱۸	۲	۵۴	۴/۴
بدرالشرح-درس حافظ	۱۴	۲	۲۸	۲/۳
مفهوم زندی در- یک قصه بیش - جمع پریشان	۱۳	۳	۳۹	۳/۲
غزلیات حافظ - آشنایی با حافظ	۱۲	۲	۲۴	۱/۹
با حافظ تا کهکشان- حافظ و الهیات- راهی به مکتب	۱۱	۳	۳۳	۲/۷
حافظ عارف- سه رساله در- عقاید و افکار- گمشده لب دریا	۱۰	۴	۴۰	۳/۲
استنادهای بالای ۱۰ بار	۹۷	۱۷	۲۳۷	۱۹/۲
کل	۹۶۴	۳۴	۱۲۳۲	۱۰۰/۰

ادامه جدول ۵

توزیع فراوانی استناد به
شرح‌های دیوان حافظ

داده‌ها نشان می‌دهند ۴۴/۶ درصد استنادها به چهار شرح حافظنامه، از کوچه زنان، حافظ شیرین سخن، و شرح سودی تعلق دارند. به ۳۰/۲ درصد استنادها، بالای ۳۰ بار استناد شده است و در صدر آنها می‌توان به شرح‌های آئینه‌ی جام از عباس زریاب خوبی، بانگ جرس از عبدالعلی پرتو، و حافظ و موسیقی از حسین ملاح اشاره کرد.

جدول ۶ وضعیت استناد به دیوان‌ها را نشان می‌دهد. داده‌ها حاکی از آن است که به ۷۸ دیوان حافظ، جمعاً ۶۴۷ بار استناد شده است. و در این میان، دیوان حافظ قزوینی و غنی بیشترین استناد، ۷۵ بار (بیش از ۱۱/۵ درصد) را به خود اختصاص داده است و پس از آن، به ترتیب دو دیوان حافظ به تصحیح خانلری با ۶۴ بار (نزدیک به ۱۰ درصد) و حافظ انجوی شیرازی با ۵۲ بار استناد (بیش از ۸ درصد) قرار دارند.

عنوان دیوان	استناد	تعداد دیوان	جمع	درصد
دیوان غنی قزوینی	۷۵	۱	۷۵	۱۱/۵۹
دیوان خانلری	۶۴	۱	۶۴	۹/۸۹
دیوان انجو	۵۲	۱	۵۲	۷/۰۴
حافظ هومن	۳۷	۱	۳۷	۵/۷۲
حافظ پژمان	۳۱	۱	۳۱	۴/۷۹
حافظ نائینی	۳۰	۱	۳۰	۴/۶۴
دیوان قدسی و دیوان خطیب	۲۹	۲	۵۸	۷/۹۶
حافظ جاوید	۲۵	۱	۲۵	۳/۸۶
حافظ قزوینی	۲۲	۱	۲۲	۳/۴۰
حافظ یکتایی	۲۰	۱	۲۰	۳/۰۹
جامع نسخ-حافظ نیساری	۱۸	۲	۳۶	۵/۵۶
حافظ شاملو	۱۷	۱	۱۷	۲/۶۳
حافظ خلخالی	۱۶	۱	۱۶	۲/۴۷

جدول ۶

توزیع فراوانی استناد به دیوان‌ها

عنوان کتاب	استناد	تعداد منبع	جمع	درصد
حافظ سایه	۱۵	۱	۱۵	۲/۳
دیوان عیوضی	۱۴	۱	۱۴	۲/۲
دیوان کهنہ	۱۳	۱	۱۳	۲/۰
حافظ قمشه‌ای	۱۲	۱	۱۲	۱/۹
حافظ قریب	۱۱	۱	۱۱	۱/۷
آئینه جام مطہری	۱۰	۱	۱۰	۱/۵
حافظ فرزاد- دیوان خرمشاهی-	۶	۲	۱۲	۱/۹
چند غونه از متن درست حافظ	۵	۱	۵	۰/۸
چند غزل از حافظ- دیوان هاشم رضی- غزلیات حافظ	۴	۳	۱۲	۱/۹
دیوان و شعر حافظ مازنی- دیوان العشق- دیوان شاعر ساحر	۳	۳	۹	۱/۴
حافظ نسخه نویافت- دیوان فروغی- حافظ بزرگ	۲	۳	۶	۰/۹
سایر دیوان‌های حافظ	۱	۴۵	۴۵	۰/۷
جمع دیوان‌ها	۷۸	۴۴۷	جمع استنادها	

ادامه جدول ۶

توزیع فراوانی استناد به دیوان‌ها

عنوان مقاله	استناد	تعداد مقاله	جمع	درصد
حافظشناسی نیازکرمانی	۵۰	۱	۵۰	۲۳/۰۴
مقالاتی درباره حافظ	۳۷	۱	۳۷	۱۷/۰۵
درباره حافظ پورجواودی	۱۷	۱	۱۷	۷/۸۳
چند نکته در	۱۴	۱	۱۴	۶/۴۵
مقالات خدای پرست	۱۳	۱	۱۳	۵/۹۹
نقش و نظر هروی - نقش برآب	۱۱	۲	۲۲	۵/۰۷
مقالات تحقیقی در	۹	۱	۹	۶/۱۵
دگسانی هادر دیوان	۷	۱	۷	۳/۲۳
حافظ پژوهی - درباره حافظ (برهانی)	۶	۲	۱۲	۵/۵۳
اصول مكتب رندی - بوی جان - راز دهر	۵	۳	۱۵	۶/۹۱
نکته‌ای درباره	۴	۱	۴	۱/۸۴
از روزبهان تا - حافظ درخشنان ترین ستاره - سبک حافظ - شرح یکی از ایات - مشترکات حافظ - نیشخند حافظ	۳	۷	۲۱	۹/۶۸
حافظ و راه - سه غزل از حافظ	۲	۲	۴	۱/۸۴
چالش حافظ با - زندگانی حافظ - شرح مصطلحات	۱	۳	۳	۱/۳۸
جمع مقاله‌ها	۲۶	جمع استنادها	۲۱۷	جمع مقاله‌ها

جدول ۷

توزیع فراوانی استناد به مقاله

جدول ۷ وضعیت استناد به مقاله در کتاب‌های حافظ رانمایان ساخته است. پر استنادترین آنها مقاله‌های موجود در مجموعه مقاله حافظ‌شناسی از نیاز کرمانی با ۵۰ بار (۲۳/۰۴ درصد) استناد است و پس از آن، با فاصله چشمگیری، مقاله‌های موجود در مقالاتی درباره زندگی و شعر حافظ از منصور رستگار با ۳۷ بار (۲۲/۱۶ درصد)، مقاله‌های موجود درباره حافظ از نصرالله پور جوادی با ۱۷ بار (۰/۱۸)، مقاله «چند نکته در تصحیح دیوان حافظ» از خانلری با ۱۴ بار (۸/۳۸ درصد)، و مقاله‌های موجود در مجموعه مقالات درباره حافظ از اکبر خداپرست با ۱۳ بار (۷/۷۸ درصد) استناد قرار دارند.

در جدول ۸ تنها نویسنده‌اند که بیش از ۲۰ بار استناد گرفته‌اند؛ تعداد این نویسنده‌گان ۴۸ نفر است. خرمشاهی با ۲۰۷ بار استناد (نژدیک به ۷ درصد) در صدر جدول و پس از آن قاسم غنی با ۱۲۷ بار (کمی بیش از ۴ درصد) قرار دارند. سپس با فاصله‌ای بیشتر، عبدالحسین زرین‌کوب با ۸۵ بار (۲/۴۵ درصد)، پرویز ناتل خانلری با ۷۷ بار (۲/۴۵ درصد)، و محمد معین با ۷۱ بار (۲/۲۶ درصد) قرار دارند.

ردیف	نام نویسنده	مجموع استناد	درصد
۱	خرمشاهی، بهاء الدین	۲۰۷	۶/۵۸
۲	غنی، قاسم	۱۲۷	۴/۰۴
۳	زرین‌کوب، عبدالحسین	۸۵	۲/۷۰
۴	ناتل خانلری پرویز	۷۷	۲/۴۵
۵	معین محمد	۷۱	۲/۲۶
۶	قزوینی غنی	۷۰	۲/۲۳
۷	محمد سودی	۶۹	۲/۱۹
۸	مرتضوی منوچهر	۶۷	۲/۱۳
۹	مطهی	۶۷	۲/۱۳
۱۰	رجایی محمدعلی	۶۵	۲/۰۷
۱۱	فرزاد مسعود	۵۹	۱/۸
۱۲	پرتوعلوی عبدالعلی	۵۸	۱/۸۴
۱۳	دشتی علی	۵۶	۱/۷۸
۱۴	صارمی اسماعیل	۵۵	۱/۷۵
۱۵	انجوی شیرازی	۵۲	۱/۶۵
۱۶	رستگار منصور	۵۰	۱/۵۹
۱۷	نیاز کرمانی	۵۰	۱/۵۹

جدول ۸

اسماهی نویسنده‌گان با بیش از ۲۰ بار استناد

ردیف	نامنویسنده	مجموع استناد	درصد
۱۸	زرباب خوبی	۴۷	۱/۴۹
۱۹	همایونفرخ رکن الدین	۴۶	۱/۴۶
۲۰	هروی حسینعلی	۴۵	۱/۴۳
۲۱	ملاح	۴۳	۱/۳۷
۲۲	هومن محمود	۳۷	۱/۱۸
۲۳	اهور پرویز	۳۳	۱/۰۵
۲۴	ریاحی محمدامین	۳۳	۱/۰۵
۲۵	محمد محمد بن دارابی	۳۳	۱/۰۵
۲۶	صدیقیان	۳۲	۱/۰۲
۲۷	بختیاری پژمان	۳۱	۰/۹۹
۲۸	ذوالنور رحیم	۳۱	۰/۹۹
۲۹	اسلامی ندوشن	۳۰	۰/۹۵
۳۰	نیساری سلیم	۳۰	۰/۹۵
۳۱	خطیب رهبر	۲۸	۰/۸۹
۳۲	قلنسی	۲۸	۰/۸۹
۳۳	قزوینی	۲۸	۰/۸۹
۳۴	نائینی نذیر	۲۷	۰/۸۶
۳۵	خدیوجم	۲۶	۰/۸۳
۳۶	جواید هاشم	۲۵	۰/۸۰
۳۷	خلخلی	۲۵	۰/۸۰
۳۸	هزیر عبدالحسین	۲۵	۰/۸۰
۳۹	انوری حسن	۲۴	۰/۷۶
۴۰	ختنی لاهوری	۲۴	۰/۷۶
۴۱	بامداد مهدی	۲۳	۰/۷۳
۴۲	شللو	۲۳	۰/۷۳
۴۳	آشوری داریوش	۲۲	۰/۷۰
۴۴	بختیاری علیقلی	۲۲	۰/۷۰
۴۵	پور جوادی نصرالله	۲۲	۰/۷۰
۴۶	برهانی مهدی	۲۱	۰/۶۷
۴۷	یکتایی	۲۰	۰/۶۴
۴۸	نویسنگان با فراوانی ۱۹ تا ۹۵۶	۹۵۶	۳۰/۴۱
	بدون نویسنده	۱۹	۰/۶۰

۸ ادامه جدول

اسمی نویسنگان با بیش از ۲۰ بار استناد

نتیجه‌گیری

بسیاری از محققان که برای مطالعه همه مقالات حوزه کار خود فرصت کافی ندارند، به منظور پی‌بردن به اعتبار یا عدم اعتبار یک مقاله، مأخذ آن را مرور می‌کنند و بدین ترتیب اعتبار آن را محک می‌زنند. فی‌المثل مقاله‌ای که در زمینه‌ای خاص تهیه شده ولی آثار برجسته و معتبر آن زمینه را مورد استناد قرار نداده باشد، ممکن است از نظر یک محقق ضعیف تلفی شود و مورد مطالعه قرار نگیرد (حری، ۱۳۶۲، ص ۱۲). پژوهش حاضر وضعیت مطلوبی را درباره استناد در کتاب‌های حافظ نشان نمی‌دهد؛ حدود یک سوم (نزدیک به ۲۰ درصد) از کتاب‌ها به هیچ منبعی استناد نکرده‌اند. اگر به این میزان، کتاب‌هایی را که فهرست منابع منسجم ندارند اضافه کنیم، این میزان به ۴۰ درصد می‌رسد؛ تنها ۶۰ درصد کتاب‌های مورد بررسی فهرست منابع دارند. نگارنده، هنگام مطالعه تعدادی از پایان‌نامه‌های مربوط به موضوع این پژوهش (حوزه ادبیات)، برای تدوین بخش پیشینه متوجه شد که استناد به منابع در اغلب این پایان‌نامه‌ها نیز وضعیت خوبی نداشته است، البته دستیابی به نتیجه‌های دقیق در این زمینه، نیازمند انجام تحقیق علمی است. می‌توان حدس زد نتایج انجام چنین پژوهشی، درباره سایر موضوع‌های در زمینه متون فارسی نیز خیلی متفاوت نباشد. به هر حال لزوم پرداختن به این مسئله، یعنی عدم استفاده از آثار گذشتگان در تدوین یک اثر بسیار حس می‌شود. میانگین استناد به منابع در این کتاب‌ها، کمی بیش از ۱۱ مدرک نیز این واقعیت را برجسته‌تر می‌سازد.

استفاده فقط از دو نوع قالب اطلاعاتی (کتاب و مقاله) و بیشترین استناد به کتاب‌های غیردیوان، و نیز اختصاص میزان بیش از ۹۳ درصد استنادها به کتاب در مقابل ۷ درصد به مقاله، در مورد کتاب‌های حافظ بدیهی به نظر می‌رسد. در تحقیق آژیاده (۱۳۷۸)، ریبعزاده (۱۳۷۸)، قطبی (۱۳۶۶)، و موسوی (۱۳۷۳)، نیز استناد به کتاب نسبت به سایر منابع بیشتر بوده است. کتاب بحث در آثار و افکار و احوال حافظ (عنوان فرعی: تاریخ عصر حافظ و جلد دوم: تاریخ تصوف در اسلام و...)^۷ از قاسم غنی، پراستنادترین کتاب غیردیوان است که بارها تجدیدچاپ شده است؛ نخستین بار ۱۳۲۱ و آخرین بار ۱۳۸۶. به گفته خرمشاهی این کتاب مستندترین و معتبرترین و پراطلاع‌ترین تاریخ عصر و زندگی حافظ و معاصران او است (خرمشاهی، ۱۳۷۳، ص ۳۰۲). کتاب حافظنامه (شرح نیمی از غزل‌های حافظ) پراستنادترین کتاب غیردیوان است. از کوچه رنلان (زرین کوب) و دیوان حافظ (قزوینی و غنی)، در مقام سوم قرار دارند. از کوچه رنلان یکی از امهات منابع حافظ‌شناسی است. حافظ شیرین سخن (معین) شرح بعدی است. به گفته باقری این کتاب را نمی‌توان جزو شرح‌های حافظ برشمرد، اما سهم عمدۀ‌ای در شرح شعر خواجه دارد (باقری، ۱۳۸۷، ص ۷۶ و ۱۰۷). شرح سودی بر حافظ مقام پنجم را دارد. از نقاط قوت این کتاب به کارگیری زبانی

۷. در این پژوهش استناد به هر سه بخش این کتاب به عنوان یک منبع محاسبه شده است.

ساده در ارائه معنا و مهم‌تر از آن، جامعیت از حیث دربرگرفتن تمام دیوان از اول تا آخر است؛ نقاط ضعف آن را بی‌روشی، نادرستی در ارائه معنای برخی لغتها و ابیات، ارائه اطلاعات بی‌اساس و غیرعلمی، اشکالات دستوری و اطتاب ملال‌آور برشمراه‌داند (باقری، ۱۳۸۷، ص ۱۴۲ و ۱۴۳). دیوان حافظ به تصحیح خانلری و فرهنگ اشعار حافظ (رجایی) با اختلاف کمی در رده بعدی قرار دارند. کتاب بعدی مکتب حافظ از منوچهر مرتضوی است. خرمشاهی معتقد است در عالم حافظ پژوهی، این کتاب به همراه تاریخ عصر حافظ (بخشی از کتاب بحث در آثار و افکار و احوال حافظ) و حافظ شیرین سخن سه اثر قدیمی، ارزشی، و ماندگار هستند و هرگز هیچ حافظ پژوهی از آنها بی‌نیاز نیست.

از آنجایی که بر شرح بودن کتاب‌هایی که به شیوه‌ای به اشعار حافظ پرداخته‌اند، تا حدودی تردید وجود دارد. پیشنهاد این پژوهش، جدول زیر است که پس از بررسی کتاب‌های غیردیوان در دو منبع، یکی فرهنگ شرح‌های حافظ از بهادر باقری و دیگری کتابشناسی حافظ از مهرداد نیکنام به دست آمد.

عنوان کتاب	فرهنگ...	کتابشناسی...
حافظ نامه	شرح	شرح
از کوچه زدنان	شرح	درباره حافظ
حافظ شیرین	شرح	درباره حافظ
شرح سودی	شرح	شرح
آئینه‌ی جام	شرح	درباره حافظ
بانگ جرس	شرح	شرح
حافظ و موسیقی	شرح	درباره حافظ
نقشی از حافظ	ندارد	درباره حافظ
یادداشت‌های غنی	شرح	درباره حافظ
شرح غزل‌ها هروی	شرح	شرح
حافظ خراباتی	شرح	شرح

جدول ۹

جدول پیشنهادی استناد
به شرح‌های حافظ

عنوان کتاب	فرهنگ...	کتابشناسی...
گلگشت در	شرح	شرح
لطیفه‌غیبی	شرح	شرح
در جست‌وجوی حافظ	شرح	شرح
کلک خیال‌انگیز	شرح	شرح
شرح عرفانی لاهوری	شرح	شرح
ماجرای پایان	شرح	در باره حافظ
حافظ از دیدگاه قزوینی	شرح	در باره حافظ
سیر اختزان در	شرح	در باره حافظ
بدراشروح	شرح	شرح
درس حافظ: نقد و شرح*	ندارد	ندارد
مفهوم‌رندی	شرح	در باره حافظ
یک‌قصه‌بیش	شرح	در باره حافظ
غزلیات حافظ	شرح	شرح
آشنایی با حافظ	شرح	در باره حافظ
با حافظ تا	شرح	در باره حافظ
راهی به مکتب	شرح	در باره حافظ
حافظ عارف	شرح	ندارد
سه رساله در	ندارد	شرح
عقاید و افکار خواجه	ندارد	شرح
گمشده لب دریا*	ندارد	ندارد

ادامه جدول ۹

جدول پیشنهادی استناد
به شرح‌های حافظ

* تاریخ انتشار این دو شرح، پس از انتشار دو منبع ذکر شده است.

در میان ۲۶ مقاله مورد استناد در کتاب‌های حافظ، مقاله‌های موجود در مجموعه مقاله حافظشناسی (نیازکرمانی)، بالاترین میزان را به خود اختصاص داده است. پس از آن مجموعه مقاله مقالاتی درباره زندگی و شعر حافظ از منصور رستگار؛ مجموعه مقاله درباره حافظ از نصرالله پورجوادی؛ مقاله «چند نکته در تصحیح دیوان حافظ» (خانلری)، و مجموعه مقالات درباره حافظ از اکبر خدابرست قرار دارد.

نتایج پژوهش حاضر درباره پراستنادترین نویسنده نشان می‌دهد که بهاءالدین خرمشاهی بالاترین میزان استناد را در میان نویسنندگان دارد. پس از آن با فاصله زیادی قاسم غنی، عبدالحسین زرین‌کوب، پرویز ناتل خانلری، و محمد معین قرار دارند. نتیجه تحقیق آژیده (۱۳۷۸)، نیز عبدالحسین زرین‌کوب را پراستنادترین نویسنده نشان می‌دهد.

پیشنهادمی‌شود:

۱. بررسی استنادهای مقاله‌ها و پایان‌نامه‌های تدوین شده درباره حافظ و مقایسه نتایج آنها با تحقیق حاضر؛ و
۲. بررسی استنادهای منابع متون مشابه فارسی

منبع

آژیده، بهاره (۱۳۷۸). «تحلیل استنادی پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه تهران (۱۳۷۰-۱۳۷۶)». پایان نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه تهران.

باقری، بهادر (۱۳۸۷). *فرهنگ شرح‌های حافظ*. تهران: امیرکبیر.

حافظ پژوهی دفتر چهاردهم (۱۳۹۰). به کوشش الهام خواست خدایی. شیراز: سیوند.

حری، عباس (۱۳۶۲). «تحلیل استنادی و شباهت‌های آن با علم الحدیث». *نشر داش*، ۴: ۱۷-۱۱.

حسن لی، کاووس (۱۳۸۸). *راهنمای موضوعی حافظشناسی: قهره‌ست ریز موضوعی ۲۳۰*. کتاب منتشر شده در پیوند با حافظ (تا پایان ۱۳۸۰). ۲. جلد. شیراز: نوید شیراز.

_____ (۱۳۸۹). دفتر گل و نسرین: چکیده‌ی ۵۰۰ مقاله درباره حافظ‌شیرازی. شیراز: تخت جمشید.

_____ (۱۳۹۰). آئینه‌ی مهر آئین: چکیده ۵۰۰ مقاله درباره حافظ شیرازی. شیراز: ادیب مصطفوی.

حقیقی، محمود (۱۳۸۱). «کاربرد استناد در نگارش‌های علمی». *مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی*، ۳۲(۲): ۲۱۵-۲۳۲.

خرمشاهی، بهاءالدین (۱۳۷۳). *حافظ*. تهران: طرح نو.

رادرف، ابوالقاسم (۱۳۶۸). *حافظ پژوهان و حافظ‌پژوهی*. تهران: گستره.

ربع‌زاده، زهرا (۱۳۷۸). «بررسی وضعیت استناد در مدخل‌های اعلام جغرافیایی لغت‌نامه دهخدا». پایان‌نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه تهران.

شفیعی، فریال (۱۳۷۹). «تحلیل استنادی مأخذ پایان‌نامه‌های فارغ‌التحصیلان رشته زبان و ادبیات عرب

دانشکده ادبیات دانشگاه تهران در سال‌های ۱۳۷۷-۱۳۷۰. پایان‌نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه تهران.

قطبی، سیمین (۱۳۷۶). «بررسی وضعیت استفاده از منابع در مقالات دایرۀ المعرفه‌ای فارسی منتشر شده در ایران». پایان‌نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه تهران.

موسوی، شهرآذر (۱۳۶۶). «تحلیل استنادی مقالات سرگذشت‌نامه». پایان‌نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه تهران.

نوکاریزی، محسن؛ اسداللهی، زهرا (۱۳۸۹). «مروزی بر منابع تحلیل استنادی در ایران». *علوم و فناوری اطلاعات*، ۱۷(۲): ۳۷۳-۳۹۲.

نیکنام، مهرداد (۱۳۶۷). *کتابشناسی حافظ*. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.

استناد به این مقاله:

نوذری، سودابه؛ و دیگران (۱۳۹۲). «تحلیل استنادی منابع کتاب‌ها در باره حافظ». *فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات*، ۲۴(۱): ۵۲-۷۵.